

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Biroul de informare publică și relații cu presa

Nr.737/VIII-3/2011

10.05.2011

Către,

Lumea Justiției
În atenția doamnei

Ca urmare a solicitării dumneavoastră adresată instituției noastre la data de 10.05.2011 și înregistrată sub numărul de mai sus, vă comunicăm următoarele:

La data de 17 decembrie 2010, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a declarat, în temeiul dispozițiilor art. 329 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin art. I pct.32 din Legea nr. 202/2010 recurs în interesul legii, solicitând Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o decizie cu caracter obligatoriu prin care să stabilească un mod unitar de interpretare și aplicare a legii în problema de drept vizând examinarea, în temeiul dispozițiilor art. 38 și art. 238 din Codul Muncii, precum și ale art. 8 și art. 24 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată, a compatibilității clauzelor din contractele individuale de muncă sau din contractele colective de muncă încheiate la nivel de unitate cu cele conținute în dispozițiile legale și/sau în contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.

Memoriul pentru recurs în interesul legii a fost transmis Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție atât de către Ministerul Justiției, cât și de către Atlassib.

Pe calea demersului exercitat de Procurorul General s-au prezentat instanței supreme două orientări de jurisprudență contradictorie, cu consecințe diferite asupra soluțiilor pronunțate în cauzele examinate ce aveau ca obiect acțiuni în justiție prin care angajații solicitau obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale în cuantumul prevăzut de lege și/sau prin contractul colectiv de muncă încheiat la nivel național (ex: drepturi de diurnă pentru personalul delegat/detașat în străinătate ori salariul minim brut negociat - hotărârile erau din raza mai multor Curți de Apel), în condițiile în care, la nivel de unitate ori prin contractele individuale de muncă, aceste drepturi fuseseră negociate la un nivel inferior.

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Biroul de informare publică și relații cu presa

Astfel, unele instanțe au acordat prioritate negocierii individuale ori la nivel de unitate, fără a mai examina compatibilitatea clauzelor acestor contracte cu cele din contractele colective încheiate la nivel superior ori cu dispozițiile legale și, pe cale de consecință, au respins acțiunile reclamanților.

În schimb, alte instanțe, în urma unei analize de compatibilitate a clauzelor contractelor individuale de muncă ori a celor din contractele colective de muncă, încheiate la nivel de unitate, cu dispozițiile contractelor colective de muncă încheiate la nivel superior, respectiv cu prevederile legale, prin aplicarea dispozițiilor art. 238 din Codul Muncii au dat eficiență directă clauzelor mai favorabile angajaților, obligând angajatorul la plata drepturilor salariale solicitate pe calea acțiunilor în justiție.

Pe calea recursului în interesul legii, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a achiesat la această din urmă orientare apreciind-o ca fiind în litera și spiritul legii.

În motivarea punctului de vedere exprimat, potrivit căruia, atâta timp cât prin lege sau/și prin contractele colective de muncă s-au stabilit anumite drepturi în favoarea salariaților, aceștia nu pot renunța la ele, iar negocierea clauzelor contractelor individuale de muncă ori a contractelor colective de muncă este posibilă numai peste nivelul minimal al drepturilor recunoscute prin lege și/sau în contractul colectiv de muncă, s-au adus argumente de interpretare a dispozițiilor art. 37, art.38, art. 238, art. 241 alin. (1) lit.d) din Codul Muncii, precum și a dispozițiilor art. 8, art.11 alin. (1) lit.d) și art. 24 din Legea nr. 130/1996, susținute de o jurisprudență constantă a Curții Constituționale prin care s-a accentuat caracterul obligatoriu al contractelor colective de muncă încheiate la nivel superior, față de cele încheiate la nivel inferior, precum și obligativitatea respectării și aplicării clauzelor referitoare la drepturile minimale recunoscute angajaților.

Opinia prezentată prin recursul în interesul legii a fost fundamentată doctrinar și pe studiile unor renumiți autori de drept al muncii.

În consecință, s-a propus Înaltei Curți de Casație și Justiție să stabilească un mod unitar de soluționare a problemei de drept expuse în sensul că, și în lipsa unei cereri exprese din partea salariatului ori a organizației sindicale reprezentative pentru constatarea nulității clauzelor din contractele individuale și/sau colective de muncă negociate sub nivel minimal, instanțele de judecată pot aplica direct dispozițiile mai favorabile salariaților, stabilite prin lege sau negociate prin contractele încheiate la nivel superior.

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Biroul de informare publică și relații cu presa

Prin decizia nr.1 din 21 februarie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, în dosarul nr. 14/2010 a fost respins, ca inadmisibil, recursul în interesul legii formulat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Astfel, instanța a reținut că „problema de drept comună în toate litigiile soluționate prin hotărârile judecătorești, care au stat la baza recursului în interesul legii, vizează aplicarea dispozițiilor referitoare la nivelul diurnei cuprinse în H.G. nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate de către societățile comerciale cu capital privat pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar”. S-a reținut, de asemenea, că „instanțele judecătorești au soluționat diferit problema aplicabilității HG nr. 518/1995 prin raportare la clauzele cuprinse în contractele individuale sau colective de muncă, însă, prin hotărârile pronunțate nu a fost soluționată o problemă de drept prin interpretarea sau aplicarea dispozițiilor din Codul muncii sau din Legea 130/1996, ... așa încât este vorba de o aplicare greșită a legii ce rezidă în aplicarea unor clauze contractuale”.

PROCUROR ȘEF,
Bulcu Ramona